Europski dan jezika svake se godine, na inicijativu Vijeća Europe, obilježava 26. rujna.
U skladu sa spomenutom inicijativom te Nastavnim planom i programom za osnovnu školu, naučili smo što je materinski, službeni, drugi i manjinski jezik te dvojezičnost.
Pisali smo o svom materinskom jeziku, ali i o važnosti poznavanja stranih jezika te zaključili:

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

odabrala i uredila
Ariana Etlinger, prof.
grafički uredio
Stjepan Krajček, dipl. uč.

MOJ HRVATSKI

Hrvatski jezik najviše volim
i ponosno pod hrvatskom zastavom
stojim.
Najljepši to jezik je na svijetu,
najzvučniji na planetu.
I kaj, i što, i ča se pita
od Zagorja i Zagreba do Slavonije i Splita.
Kod nas su lijepe sunčane zore,
u Dalmaciji je najljepše sinje more.
Liku i Gorski kotar krase divne gore
a u slavonskoj se ravnici najbolje ore.
I štokavski, i čakavski, i kajkavski ja volim
jer tri narječja čine moj jezik boljim.
Što god tko rekao o jeziku mom,
on za mene znači ljubav, obitelj I dom.

Patrik Kuprešanin, 5. D

VOLIM SVOJ JEZIK

Zašto hrvatski jezik ja volim, moram
objasniti
I nadam se da ću uspjeti sve pojasniti.

To materinski jezik moj je
Kojim izražavam osjećaje svoje.

Njime pjevam, govorim I čitam
I sada znate zašto je tako bitan.

Tim krasnim jezikom I ovu pjesmu pišem
Dok riječ za riječju kao ogrlicu nižem.

Ema Kuprešanin, 5. C

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

Kada razmišljam o udaljenim državama, odmah se sjetim raznih jezika kojima se u njima govori. Svaka država ima svoj službeni jezik koji se razlikuje od ostalih.
Zato postoji jezik koji se uči u gotovo svim državama svijeta kao dugi jezik. To je engleski. On omogućuje ljudima da međusobno komuniciraju bez obzira iz koje države ili s kojeg kontinenta dolaze. Tako i ja mogu imati prijatelje iz cijelog svijeta i dopisivati se s njima. Mogu putovati u bilo koju državu i uvijek ću naći nekoga tko će mi, zahvaljujući engleskom jeziku, pomoći da se tamo snađem.
Mislim da je takav zajednički jezik pravi most među ljudima iz cijeloga svijeta.

Patrik Kupešanin, 5. C

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

Znam jednog odaslog čovjeka koji je znao samo hrvatski jezik, a htio je proputovati cijeli svijet. Nije znao kako će se sporazumijevati s ljudima u drugim državama. I tada počinje njegova avantura.
Taj je čovjek krenuo u školu stranih jezika za odrasle jer kao dijete nije učio nijedan izborni jezik, a engleski mu u školi nije baš dobro išao. Nije prošlo mnogo vremena i već je tečno govorio engleski jezik. Kada je naučio engleski jezik, otišao je u Englesku. Svima koje je u Englskoj upoznao, rekao je da je iz Hrvatske, a oni nisu mogli vjerovati kako dobro govori engleski jezik.
Nakon povratka u Hrvatsku, bacio se na posao I naučio sve one jezike što se govore u državama koje je želio posjetiti. Potom je putovao u Portugal, Španjolsku, Njemačku, Italiju i mnoge druge države. Sve jezike koji su mu bili potrebni za odlazak u te strane zemlje govorio je tečno.
Na kraju je otišao u Francusku, u Pariz i tamo pronašao djevojku svog života, a svi ti jezici koje je znao, kao mostovi spajali su ga s ljudima.

Ana Smolčić, 5. D

JEZIK KAO SPAS

Jednog sunčanog dana, pored pustog otoka, nepažnjom kapetana dogodio se brodolom.
Tri preživjela putnika: Francuz, Kinez I Rus doplutali su do obale. Kad su pokušali komunicirati, nisu mogli jer su govorili samo materinske jezike. Krenuli su tražiti pomoć. Nakon nekoliko sati ugledali su čovjeka koji je skupljao drva za potpalu i shvatili da je on još jedan peživjeli. Rus mu se obratio, a on mu je odgovorio na ruskom. Francuz I Kinez otkrili su da govori i francuski i kineski. Rođenjem je bio Englez pa ih je sve naučio i nekoliko engleskih riječi radi lakšeg sporazumijevanja.
Sad su se mogli početi dogovarati oko preživljavanja i izgradnje splavi kojom će se spasiti.

Leon Vrbanec, 5. D

JEZICI NAS POVEZUJU

Svaki narod ima svoj jezik, svaki čovjek ima svoj jezik, čak i životinje imaju svoj jezik.
Kada bismo znali sve jezike, svi bismo bili međusobno povezani. Jezici su najveće bogatstvo. Čovjek vrijedi onoliko koliko jezika zna. Jezici su mostovi među ljudima, jezici nas povezuju. Možemo biti udaljeni tisuću kilometara, ali ako govorimo istim jezikom, opet smo povezani.
Ja jako volim svoj hrvatski jezik!

Tea Popović, 5. D

VAŽNO JE ZNATI STRANE JEZIKE

Kad bih otišla u Francusku, kako bih se tamo sporazumijevala?
Teško, jer ne znam francuski, ali snašla bih se vjerojatno sa znanjem engleskog i talijanskog. Učenjem stranih jezika povećavamo znanje i gradimo mostove među ljudima.
Kada sam bila mala, u Vrsi Mulo, gdje smo ljetovali, došla su djeca iz Njemačke. Moj brat i ja igrali smo se s njima, ali nismo znali njemački pa smo se sporazumijevali rukama. Onda smo otkrili da jedan od njih zna hrvatski pa nam je prevodio.
Tog sam dana naučila kako je važno znati strane jezike.

Anja Dorosulić , 5. D

JEZIČNI MOSTOVI

Postoje mostovi među ljudima, oni se zovu jezični mostovi. Znaju sve jezike svijeta: hrvatski, engleski, kineski, turski I mnoge druge. Oni su nevidljivi, ali nas čvrsto spajaju. Bez njih se ne bismo mogli sporazumjeti.
Svaki narod ima svoj jezični most I misli da je najljepši. Kad naučimo druge jezike, shvatimo da su vrijedni i važni, iako su drugačji.
Treba njegovati svoj jezik, ali i pokušati naučiti druge jezike kako bi jezični mostovi bili čvršći I duži.

Ela Marić, 5. D

KOLIKO JEZIKA ZNAŠ, TOLIKO VRIJEDIŠ

Jezici su mostovi među ljudima. Jezikom se možemo, razumjeti, razgovarati, sprijateljiti, posvađati … Bez jezika ne bismo mogli zarađivati za život, pisati niti govoriti. Postoji mnogo jezika - od arapskog do engleskog.
Tijekom vremena jezik se sve više razvijao, od kratkog mumljanja do riječi, od riječi do rečenica i od rečenica do teksta.
Sretan sam da postoje jezici jer bez njih ne bismo bili isti.
I zato se kaže: “Koliko jezika znaš, toliko I vrijediš.”

Andreas Feistritzer, 5. D

SVE NJIH POVEZALI SU MOSTOVI JEZIKA

Prije pet godina svi najbolji učitelji materinskih jezika dobili su poziv da dođu u Englesku na sastanak. Tema sastanka bila je: “Koji jezik izbaciti”. Već sljedećeg tjedna, u ponedjeljak, sastali su se učitelji: Ariana iz Hrvatske, Rene iz Francuske, Lara iz Italije, Luca iz Engleske, Andreas iz Njemačke, Li iz Kine i puno drugih učitelja iz drugih država.
Započeli su razgovor o temi, no nitko nikog nije razumio. Sudac je naredio da svi izvade mobitele i uključe prevoditelja. Pomoću ove aplikacije uspjeli su se sporazumjeti. Svima su se jako svidjeli svi jezici pa su odlučili da neće izbaciti nijedan jezik.
Mnogima se tuđi jezik toliko svidio da su ga počeli učiti. Mnogi su učitelji postali najbolji prijatelji. Sve njih povezali su mostovi jezika.

Dora Mačvanin, 5. D

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

Jednog dana čovjek koji se zvao Kristian odlučio je naučiti nekoliko jezika. Htio je naučiti talijanski, njemački, francuski i španjolski. Eh, dok je on vijedno učio i učio, prošle su dvije godine i uspio je naučiti dva jezika: talijanski I španjolski.
Ne kraju, svim svojim prijateljima rekao je da je dobro znati strani jezik i poručio: “Jezici su mostovi među ljudima.”

Erioll Binaj, 5. D

JEZICI

Od francuskog oui do engleskog yes,
od njemačkog ja do ruskog da,
naš svijet pun je različitih jezika.
Od daleke Kine i Japana do nas
svaki jezik ima vrlina i mana.
Španjolska I Meksiko,
Portugal i Brazil –
isti jezici, ali različiti stilovi.
Aufwiedwersehen,
doviđenja,
goodbye,
ovoj je pjesmi kraj.

Ivana Mađarić, 7. D

VOLIM SVOJ JEZIK

Ja sam se rodio u Bosni I Hercegovini pa je moj materinski jezik bosanski jezik.
Kao mali, došao sam u Hrvatsku i počeo govoriti hrvatskim jezikom.
Ja volim oba jezika i služim se njima. Oba su moja i zato ne volim kad netko govori ružno o njima i njihovim državama.
Mislim da svoj jezik treba voljeti, ali I poštivati tuđi te da se ne smijemo rugati nekome zato što govori nekim drugim jezikom ili narječjem.

Eldin Kopić, 5. C

TREBAMO ČUVATI SVOJ HRVATSKI JEZIK

Hrvatski jezik meni je najdraži jezik. Volim ga zato što je on moj materinski jezik koji učim od rođenja.
Važan mi je i bez obzira što je on moj materinski jezik, smatram da još puno toga moram učiti I naučiti o njemu.
Ružno je kad ljudi zaborave svoj jezik I kad ga ne govore pravilno i tečno.
Najgore od svega bilo bi kad bi nam netko nametnuo neki drugi jezik koji bi postao naš službeni jezik. Naš hrvatski tada bi nestao.
Zato trebamo čuvati svoju kulturu I svoj hrvatski jezik.

Rikard Rebernik, 5. C

VELIKE I VAŽNE PRIČE

Velike i važne priče neuništive su. Zanimljive su pa se čitaju, pričaju i tako jezikom prenose iz generacije u generaciju.
Kad sam bila mala, mama mi je pričala razne priče koje je njoj pričala njezina mama. Jednog dana i ja ću tim pričama zabavljati svoju djecu. Neke od njih zapisane su i poznate.Neke od njih moja je mama izmislila. Iako možda nisu velike i važne drugima, meni su važne jer su izmišljene samo za mene.

Ema Kuprešanin, 5. C

RAZNI SVJETOVI – RAZNI JEZICI

Jezici… veliko bogatstvo našeg svijeta.
Znaš puno jezika? Bit će ti lakše naći posao, sporazumijevati se s ljudima iz drugih zemalja, moći ćeš ići u druge države bez straha da ćeš možda nešto pogrešno reći…
Raznim se jezicima govori od sjevera do juga, od istoka do zapada. Francuski ili, ako smijem reći, jezik ljubavi. Njemački – tako strog i grub. Španjolski – za mene jezik plesa. Ali tu su i mnogi, mnogi drugi jezici…
Ako odeš u drugu državu i pogrešno izgovoriš ili naglasiš riječ, neki te stranac može pogrešno razumjeti. Zato, djeco, evo poruke: učite jezike da se poslije ne biste kajali zbog propuštenih prilika.
A za kraj: au revoir, kako bi Francuzi rekli i adios na španjolskom.

Bernarda Zelenika, 7. C

RIJEČ

Kada mi netko kaže riječ ,,pisati“, pomislim uvijek na romane, tekstove, gramatiku, pisce... I, da. To je točno, ali kako je samo površno.

Nekad se jednostavno pitam kako bi se Japanac, Francuz i Amerikanac dogovorili engleski kao međunarodni jezik ako ga još ne poznaju. Kako bi recimo netko nekoga naučio neki jezik ako ne zna njegov? Ako se i vi to pitate, onda ste vi moj idealni čitatelj, a ako ne, onda vam savjetujem da ne čitate dalje jer samo gubite svoj “time“ .

David je trebao nazvati Joshiko da joj čestita rođendan, ali je zaspao. Joshiko ga je te večeri nazvala uplakana te mu postavila samo jedno pitanje. Zašto? Zašto je nije nazvao? Kad joj je on pokušao objasniti, ona je samo poklopila osjećajući veliku bol. David nije ništa razumio. Čemu tolika strka? Što ona zna, možda ju je on baš kanio nazvati taj tren. Oboje su zaspali izvan svojih soba. Joshiko kod svoje prijateljice Kiki, a David kod Jamesa. David je odmah zaspao umoran od cjelodnevnog ljenčarenja.

Usnuo je veoma čudan san. O mostu. O mostu koji ga je prvo gazio, prije sredine pomazio, negdje na sredini zamalo ubio, na kraju poljubio i zadnjom ga daskom udario. Nije znao o čemu se radilo, ali je znao da ima veze s današnjim danom, no nije shvaćao. Nastavio je hodati obalom rijeke i došao do visoke brane. Odlučio je okupati se u jezercu, malo dalje od brane, koje je punila rijeka svojom hladnom i svježom vodom. Bilo je predivno sve dok brana nije odlučila popucati i prekinuti negovo uživanje, baš ko što je on prekinuo onaj predivni smiješak na Joshikinom licu, ne nazvavši je. Ali kako bi to priroda znala, to mora da je neka slučajnost. Krenuo je dalje... Sreo je divlju svinju koja ge je samo pogledala i nastavila dalje. Naišao je i na koze i ovce koje su, kao da ga nisu ni primijetile, progalopirale pokraj njega. Pastir je išao za njima. David ga je lijepo pozdravio, ali ovaj ga nije ni pogledao, samo je još više ubrzao korak. To ga je već malo zaboljelo, ali ne dovoljno da se zapita zašto ovo sanja. Onda je ugledao svoju pokojnu majku kako se svađa s njegovim ocem, to ga je zaboljelo, ali nije bilo dovoljno. No, onda je ugledao Joshiko svu uplakanu kako sjedi na prozoru i brojeći zvijezde, oklizne se i padne... Tada se David probudi sav znojan i uspuhan. Konačno je doživio bol kakvu su njegove misli i riječi nanijele Joshiko. Znao je da mora odmah do nje ispričati se. Nije mogao zamisliti sebe u ulozi zlog mosta kako napada jadnu Joshiko, a opet on je to napravio. Morao je to nekako ispraviti. Nije mogao povući riječi izrečene telefonom, ali ono što je mogao jest pokušati popraviti urušene mostove između nijh, građene godinama.

To nije mogao sam, zato je probudio Jamesa i rekao mu da idu u Japan. Iako mu ništa nije bilo jasno, James je zgrabio ključeve svog auta i navukao traperice te obukao kožnu jaknu i izašao iz stana. Vežući cipele, spuštao se stepenicama kasneći za Davidom. Upalio je auto i vozio na trajekt koji je polazio u šest ujutro. Stigavši na trajekt, malo su se opustili i onda mu je David sve ispričao o svom snu, i kako su njegove riječi povrijedile Joshiko, i kako mu je san dao odgovore na njegovo pitanje čemu tolika drama i briga i pokazao mu kako je to nju zaboljelo. Taman su stigli kad je Joshiko odlučila nazvati na njegov mobitel, ali kako mu je mobitel u žurbi ostao kod kuće, Joshiko je mislila da joj se ne želi javiti i da je više ne voli. Tada je Joshiko zamrzila cijelu Ameriku i zaklela se da više nikad neće izgovoriti niti čuti niti vidjeti nijednu američku (englesku) riječ, stvar ili biće. U međuvremenu, David je stigao do njene kuće i pozvonio na vrata rekavši Jamesu da ostane u autu jer je ovo samo između njih dvoje. Vrata su se otvorila. Otvorila ih je njezina majka koja mu je rekla da Joshiko nije kod kuće, nego da je otišla kod Kiki i da ga ne želi više vidjeti. David je bio jednom posjetio Kiki kad je došao Joshiko u posjet pa se sjećao adrese. Nisu se dugo vozili budući da je Kiki stanovala dva križanja dalje. Zvonili su joj, ali nije bilo odgovora, samo svjetlo koje gori. No onda je David vidio oko koje je provirivalo kroz prozor sobe u kojoj je bilo upaljeno svjetlo te začuo Joshikin glas, ali ga nije razumio. Onda je i Kiki provirila kroz prozor da se uvjeri da stvarno nema nikoga i ugledala Davida i još nekoga pored njega. Sišla je u prizemlje, otvorila im vrata i objasnila im situaciju. Joshiko ju je čula odozgora pa je sišla dolje. Pitala ju je s kim to priča, ali nije dobila odgovor, sve što je čula, bilo je: „Pričam s... i njegovim prijateljem ...“ Kada je pitala ponovno i opet nije čula, počela je plakati i grliti Kiki moleći je za pomoć. Davida je užasno boljelo ono što vidi i čuje te nije mogao izdržati. Izletio je iz kuće i počeo vrištati. Nije stigao na vrijeme. Kako je mogao biti tako glup! Za sve je on kriv. Ta glupa jedna riječ! Baš je morao zaspati!

Da, morao je zaspati, jer i dalje spava. Danas je 17.10., a tek je sutra Joshikin rođendan. Nije ga prespavao.

David uzima telefon i zove avionsku agenciju da rezervira kartu za sutrašnji jutarnji let u Japan.

Karla Kijac, 7.D

VESELA SLOVA HRVATSKE ABECEDE

Abeceda s
Trideset slova,
Vesela i naša.
A slovo je prvo,
K je slovo srednje,
Ž slovo je zadnje.
Slovo J je prije K.
Igraju se ova slova
Slažu kuće, sa i bez krova.
Riječi, rečenice, pa čak
I priče grade u zime ciče.

Karla Kijac, 7. D

TREBAMO VOLJETI SVOJ JEZIK I ČUVATI NJEGOVO BOGATSTVO

Moj je jezik hrvatski i jako ga volim jer njime govorim od rođenja.
Kad sam se rodila, mama i tata su me počeli učiti hrvatski jezik i od tada sam povezana s njim.
Prve su mi riječi bile mama i tata, pa sam shvatila da su riječi važne i da nešto znače.
Volim i druge jezike, ali je prirodno da svatko najviše voli svoj materinski jezik. Od treće godine učim i engleski jezik kako bih se mogla sporazumijevati s rođacima koji žive u Americi.
I dan danas otkrivam nove riječi hrvatskog jezika koje ga čine lijepim, posebnim i bogatim.
Svako ljeto kada me posjeti sestrična iz Amerike, trudim se naučiti je što više hrvatskih riječi kako bi i ona upoznala bogatstvo i raznolikost našeg jezika.
Svatko bi se trebao truditi naučiti pravilno govoriti i pisati svojim materinskim jezikom, pa tako i mi u Hvatskoj trebamo voljeti svoj jezik i čuvati njegovo bogatstvo.

Iva Magaš, 5. D

VOLIM SVOJ JEZIK

Ja volim svoj jezik jer njime govore moji roditelji, moji djed i baka, a govorili su njime i njihovi predci. Njime govore svi moji prijatelji, moji učitelji.
Moj je jezik hrvatski jezik. Vrlo je važno da se hrvatski jezik očuva kako bi se njime govorilo još tisućama godina. Onda će i naši potomci uživati u ljepoti hrvatskog jezika.

Tea Popović, 5. D

JEZIK JE NAJVREDNIJA STVAR NA SVIJETU

Volim svoj hrvatski jezik. Zanimljiv je i nije težak kao kineski.
Šteta je što ga drugi narodi ne znaju. Da znaju, shvatili bi koliko je divan i raznolik.
Uz njega živimo, rastemo i umiremo. Kad se sjetim svih godina koje sam provela učeći ga, sretna sam.
Svi imaju svoj materinski i službeni jezik. Iako nismo brojni, puno turista obilazi našu zemlju i upoznaje našu kulturu.
Svaki Hrvat zna da će njegov jezik opstati još mnogo, mnogo vremena.
Mnogi ne znaju, ali jezik je najvrednija stvar na svijetu.

Anja Dorosulić, 5. D

NE BIH GA DALA ZA SVIJET CIO

Moj mi je jezik jako mio,
Ne bih ga dala za svijet cio.
Nijedan drugi nije mu ravan,
Zamislite kako je sjajan.

Hrvatski je jezik to,
Od davnina sve bi započeto.
Eto pjesme moje,
O jeziku mome.

Anamarija Kolak, 5. C

VOLIM SVOJ HRVATSKI

Volim svoj hrvatski
Najviše na svijetu,
Reći ću vam sad
Za to primjera par.

Volim ga zato što
Jezik mi je materinski,
Što govorit ću njime
Cijeli život svoj.

Volim ga i zato što
Učim ga u školi
I svake ga godine
Sve više i bolje znam.

Tea Pilčik, 5. C

VOLIM SVOJE JEZIKE

Ja jako volim dva jezika.
Albanski je moj materinski jezik, njega sam prvo čuo nakon rođenja. Volim ga zbog svojih roditelja, sestara, bratića, djedova i baka.
Također volim hrvatski jezik. To je jezik mojih prijatelja i domovine u kojoj živim.
Oba jezika su mi jako važna. Ponosan sam što govorim dva jezika.
Stara izreka kaže: „Koliko jezika govoriš, toliko i vijediš.“

Dominik Prenka, 5. C

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

Svaka država ima svoj službeni jezik.
Nekada je bilo nemoguće da se ljudi iz različitih zemalja mogu sporazumijevati.
Zato se svugdje u svijetu počeo učiti engleski jezik, kako bi ljudi mogli komunicirati bez obzira na to koji im je materinski jezik. Tako je danas moguće dobiti informaciju o bilo čemu na engleskom jeziku. U bilo kojoj zemlji na svijetu.
Mislim da bi nam život bio puno teži da ne znamo engleski jezik.

Ema Kuprešanin, 5. C

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

U našem svijetu ima puno različitih jezika. Svaki narod govori svojim jezikom, ovisno gdje u svijetu živi. Primjerice, Nijemci govore njemačkim jezikom, Englezi engleskim, Talijani talijanskim, Japanci japanskim, a mi Hrvati govorimo hrvatskim jezikom.
Jezici se koriste kako bi se ljudi lakše sporazumjeli. Bez jezika ne bismo mogli raditi, ne bismo mogli razgovarati, ne bismo mogli čitati knjige, ne bismo mogli ništa.
Jezik nam je potreban radi bolje i lakše komunikacije s pripadnicima dugih, ali i s pripadnicima svog naroda.

Sanja Hercigonja, 5. C

ZAHVALJUJUĆI JEZICIMA...

Različiti jezici potiču ljude da ih uče.
Svaki jezik i njegovo pismo jedinstveni su.
Pomoću jezika možemo komunicirati s ljudima iz druge države. Svoj jezik treba voljeti, ali i poštivati tuđi. Jezici spajaju ljude. Zahvaljujući jezicima, možemo komunicirati i naučiti nešto novo, ali i ponavljati staro.

Eldin Kopić, 5. C

MOSTOVI

Mostovi spajaju obale rijeka i mora, a jezici spajaju ljude.
Ako znate svoj materinski jezik, bit će vam lako razgovarati s prijateljima i sugrađanima.
No, ako govorite samo svoj materinski jezik, a dođe netko iz druge države i govori nekim drugim jezikom, tada biste mogli imati problema. Zato se često kaže: „Koliko jezika znaš, toliko i vrijediš.“ Ako znaš neki strani jezik uz svoj materinski, onda ćeš se lako sporazumjeti s ljudima koji govore druge jezike.
Zato i kažemo da su jezici mostovi među ljudima. Oni nas spajaju i omogućuju nam da se lakše upoznajemo, sporazumijevamo i sprijateljimo.

Rikard Rebernik, 5. C

JEZICI SU MOSTOVI MEĐU LJUDIMA

Ja mislim da je ta izreka djelomično točna. Točna je jer se ljudi ne bi mogli dobro sporazumijevati kad ne bi znali pričati. Netočna je zato što postoji puno jezika. Evo primjera. Dođe Hrvat u Japan. „Dobar dan!“ „Konichiwa!“ I što sad?
Bio je čak i jedan pokušaj da svi ljudi na svijetu govore jednim jezikom: esperantom. No, taj je projekt propao. Sada je tzv. međunarodni jezik engleski, pa se ljudi iz različitih zemalja ipak mogu sporazumjeti.

Juraj Dabić, 5. C

PRIMJER IZ ŽIVOTA

Jezici su zbilja mostovi među ljudima. Imam primjer iz stvarnog života.
Cijelo sam se ljeto na moru igrala s prijateljima iz Mađarske. Sporazumijevali smo se rukama i engleskim jezikom.
Moji prijatelji žive u glavnom mađarskom gradu Budimpešti. Zovu se: Lili, Lucy, Balind i Benedek. Jedne večeri svi smo se okupili na cesti. Učili smo ih igrati igru „Između dvije vatre“, pa smo ih prvo učili tako da mi igramo. Nisu shvatili pa je Balind otrčao u kuću po Hrvatsko-mađarski rječnik zato što je on pomalo učio hrvatski. Onda smo pokušali pronaći u rječniku riječi kojima bismo to objasnili, ali ni to nije uspjelo zato što tih riječi nije bilo u rječniku.
Zatim sam se sjetila da smo se prošle godine igrali skrivača s njima i da bismo se i sada na isti način mogli igrati. Prvo smo ih naučili reči: „Pik-pak za mene!“ Kad smo ih naučili, svatko od nas poveo je jednog od njih sa sobom i skrivao se s njim dok nisu shvatili igru i sami se počeli skrivati.
Na kraju samo mogu napisati da je puno lakše komunicirati s onima koji znaju tvoj jezik.

Tea Pilčik, 5. C